

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 556/05
11.05.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Gligorijevića, predsednika veća, Miroslava Cvetkovića, Dragana Jocića, Slobodana Rašića i Nevenke Važić, članova veća, sa savetnikom Draganom Jevrić, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog AA zbog krivičnog dela iz člana 47. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o žalbi branioca optuženog adv.AB izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Šapcu K. 118/04 od 24.1.2005.godine, posle sednice veća održane u smislu člana 375. ZKP u prisustvu branioca, dana 11.5.2005.godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVA SE, žalba branioca optuženog AA i samo u pogledu odluke o kazni, preinačuje presuda Okružnog suda u Šapcu K. 118/04 od 24.1.2005.godine, tako što Vrhovni sud, optuženog AA, za krivično delo ubistvo iz člana 47. stav 1. KZ RS, za koje je prvostepenom presudom oglašen krivim, OSUĐUJE, na kaznu zatvora u trajanju od 10-deset godina u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru, od 24.4.2004. godine, pa nadalje.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom, optuženi AA, oglašen je krivim zbog krivičnog dela ubistva iz člana 47. stav 1. KZ RS i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od dvanaest godina u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru počev od 24.4.2004.godine do pravnosnažnosti presude. Prema optuženom je, na osnovu člana 69. OKZ, izrečena mera bezbednosti, oduzimanja pištolja, marke CZ kalibra 7,65 mm, fabrički broj ____. Optuženi je obavezan da, na ime troškova krivičnog postupka, plati iznos od 149.802 dinara, na ime troškova krivičnog postupka oštećenoj BB, iznos od 39.000 dinara i na ime paušala, iznos od 1.000 dinara, sve u roku od 15 dana, od dana pravnosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja, dok je oštećena BB upućena da imovinsko pravni zahtev za naknadu štete ostvari u parničnom postupku.

Protiv te presude žalbu je izjavio branilac optuženog adv. AV, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni sa predlogom, da se pobijana presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje ili da se ista preinači u pogledu odluke o kazni i optuženom izrekne blaža kazna kao i da bude obavešten o sednici drugostepenog veća.

Republički javni tužilac u podnesku Ktž. 691/05 od 7.4.2005. godine, predložio je da se žalba branioca optuženog odbije, kao neosnovana a prvostepena presuda potvrdi.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu člana 375. ZKP, u prisustvu branioca optuženog, adv.AV i odsustvu uredno obaveštenog zamenika Republičkog javnog tužioca, na kojoj je ispitao prvostepenu presudu, razmotrio ostale spise predmeta i po oceni žalbenih navoda, našao:

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona, na koje drugostepeni sud u smislu člana 380. stav 1. tačka 1.i 2. ZKP, uvek pazi po službenoj dužnosti, pa ni bitnu povredu

odredaba krivičnog postupka, na koju žalba branioca ukazuje, navodima da je izreka presude protivrečna obrazloženju u pogledu motiva izvršenja predmetnog krivičnog dela.

Suprotno žalbenim navodima, izreka pobijane presude, razumljiva je i jasna, sadrži opis radnji iz koga proizilaze sva bitna obeležja krivičnog dela u pitanju i u skladu je sa navodima u obrazloženju presude, a motiv izvršenja kod krivičnog dela ubistva nije zakonski element bića ovog krivičnog dela. Stoga se, neosnovano žalbom branioca prvostepena presuda pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1.tačka 11.ZKP.

Branilac optuženog ne osporava činjenično stanje utvrđeno prvostepenom presudom u celosti, već samo u pogledu psihičkog odnosa optuženog prema učinjenom delu i s tim u vezi navodi da je pogrešan zaključak prvostepenog suda da je optuženi delo izvršio sa umišljajem.

Ovaj žalbeni navod je neosnovan, jer je prvostepeni sud pravilno utvrdio da je optuženi kritičnom prilikom postupao sa direktnim umišljajem, s obzirom na nesporno utvrđene činjenice, da je optuženi, nakon kraćeg verbalnog i fizičkog sukoba, sa udaljenosti veće od 0,5 m, iz svog pištolja ispalio četiri hica u oštećenog i to najpre jedan u levi preponski deo, te kada je, zbog zadobijanja te povrede, došlo do savijanja i blagog rotiranja gornje polovine tela oštećenog ka podlozi, ispalio još tri hica u levi potiljačni predeo oštećenog. Postupajući na ovaj način, optuženi je bio svestan da pucanjem u vitalne delove tela oštećenog, može lišiti života, što je i hteo, na šta posebno ukazuje činjenica, da je nakon nanošenja prve povrede oštećenom, ispalio još tri hica u potiljačni deo, sa male udaljenosti, pa su stoga žalbeni navodi branioca, da umišljaj optuženog nije bio upravljen na lišenje života oštećenog, očigledno, neosnovani.

Ostalim žalbenim navodima, kojima branilac opširno iznosi svoje viđenje kritičnog događaja i ukazuje na motive izvršenja ovog dela i strukturu ličnosti optuženog, ne dovodi se u sumnju pravilnost zaključka prvostepenog suda, da je optuženi u vreme, na mestu i na način, opisan u izreci pobijane presude, izvršio krivično delo, za koje je oglašen krivim.

Prema tome, činjenično stanje je u pogledu svih bitnih elemenata krivičnog dela u pitanju pravilno i potpuno utvrđeno, pri čemu je prvostepeni sud, detaljno utvrđivao i analizirao sve činjenice, koje se odnose na period pre izvršenja krivičnog dela, odnose optuženog i oštećenog, sam čin izvršenja krivičnog dela, položaj optuženog i oštećenog, kao i ponašanje optuženog posle izvršenja krivičnog dela, dajući pri tome naročitu ocenu odbrane optuženog i razloge za njeno neprihvatanje u pojedinim delovima, kao i odnos odbrane optuženog, iskaza svedoka i nalaza i mišljenja sudskih veštaka i drugih dokaza provedenih tokom postupka.

Na tako utvrđeno činjenično stanje, pravilno je prvostepeni sud primenio krivični zakon, kada je protivpravnu delatnost optuženog kvalifikovao po članu 47. stav 1. KZ RS.

Vrhovni sud je, stoga, prihvatajući u svemu iscrpne, jasne i uverljive razloge, koji su s tim u vezi dati u pobijanoj presudi, žalbene navode branioca, da je optuženi kritičnom prilikom bio u stanju jake razdraženosti ili prepasti u smislu člana 48. KZ RS, ocenio neosnovanim. Ovo, stoga, što je za postojanje krivičnog dela iz člana 48. KZ RS, neophodno da je optuženi bio doveden bez svoje krivice u stanje jake razdraženosti, međutim, iz nalaza i mišljenja veštaka KPD Bolnice u Beogradu, ne proizilazi da je optuženi kritičnom prilikom bio u takvom stanju.

Ispitujući, povodom žalbe, prvostepenu presudu u delu odluke o kazni, Vrhovni sud nalazi, da je prvostepeni sud pravilno utvrdio sve okolnosti u smislu člana 41. OKZ, koje utiču da kazna bude manja ili veća. Međutim, prvostepeni sud je propustio da ceni, kao olakšavajuću okolnost, smanjenu u računljivost optuženog (do stepena bitnog, ali ne i bitno), tako, da je izrečena kazna strožija nego što je to sa stanovišta svrhe kažnjavanja neophodno. Stoga je Vrhovni sud uvažio žalbu branioca, preinačio prvostepenu presudu u delu odluke o kazni i optuženog AA, za izvršeno krivično delo iz člana 47. stav 1. KZ RS, osudio na kaznu zatvora u trajanju od deset godina, kao srazmernu težini i stepenu društvene opasnosti izvršenog krivičnog dela i stepenu krivične odgovornosti optuženog, nalazeći, da će se istom u potpunosti ostvariti svrha kažnjavanja iz člana 33. OKZ.

Odluka o meri bezbednosti, oduzimanja pištolja, doneta je pravilnom primenom odredbe člana 69. OKZ, pa se njena zakonitost i opravdanost izricanja ne dovode u pitanje.

Iz iznetih razloga, a na osnovu člana 391. stav 1. ZKP, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća

Dragana Jevrić, s.r. sudija,

Predrag Gligorijević, s.r.

Za tačnost otpravka

TT